

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy postanowienia te, jak również pkt 1 części C Niemcy załącznika VI do rozporządzenia (EWG) 1408/71 są zgodne z prawem wspólnotowym wyższej rangi, w szczególności ze swobodą przepływu osób wyrażoną w art. 39 w związku z art. 42 WE?

(¹) Dz.U. L 149, str. 2

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunale ordinario di Novara z dnia 10 lutego 2006 r. w sprawie Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi, Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti przeciwko Ecorad Srl

(Sprawa C-80/06)

(2006/C 131/50)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Novara.

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi, Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti.

Strona pozwana: Ecorad Srl.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2, art. 3, załącznik II oraz załącznik III decyzji nr 1999/93/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że wykluczają one, aby drzwi wyposażone w dźwignie antypanikowe mogły być wytwarzane przez podmioty (wytwórców drzwi i okien), którzy nie spełniają wymogów określonych w systemie zaświadczenia zgodności nr 1?

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy przepisy zawarte w art. 2, art. 3, załączniku II oraz załączniku III decyzji nr 1999/93/WE, niezależnie od przyjęcia przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) przepisów technicznych, są prawnie wiążące od dnia wejścia w życie przedmiotowej decyzji jeśli chodzi o procedurę zaświadczenia zgodności, której muszą podporządkować się wytwórcy (drzwi i okien) w odniesieniu do drzwi, które mają być wyposażone w dźwignie antypanikowe?

3) Czy art. 2, art. 3, załącznik II oraz załącznik III decyzji nr 1999/93/WE należy uznać za nieważne z powodu niezgodności z zasadą proporcjonalności, ponieważ nakładają one na wszystkich wytwórców obowiązek przestrzegania procedury zaświadczenia zgodności nr 1 po to, aby mogli używać oni oznaczenia CE w przypadku wyprodukowanych przez nich drzwi wyposażonych w dźwignie antypanikowe (powierzając jednocześnie CEN obowiązek ustanowienia przepisów technicznych)?

(¹) Decyzja Komisji nr 1999/93/WE z dnia 25 stycznia 1999 r. w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w zakresie drzwi, okien, okiennic, żaluzji, bram i powiązanych z nimi okuć budowlanych, Dz. U. L 29, str. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Madrid w dniu 20 lutego 2006 r. — Navicon, S.A. przeciwko administracji państwa

(Sprawa C-97/06)

(2006/C 131/51)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca odwołanie: Navicon, S.A.

Strona pozwana: administracja państwa

Pytania prejudycjalne

1) Czy wyrażenie czarter, którego dotyczy zwolnienie, o którym mowa w art. 15 pkt 5 szóstej dyrektywy (¹), należy interpretować w ten sposób, iż obejmuje ono jedynie czarter całości powierzchni statku (czarter całości statku), czy też, że obejmuje ono również czarter dotyczący części lub ułamka powierzchni statku (czarter części)?

2) Czy ustawa krajowa, która umożliwia zwolnienie jedynie czarteru całości statku, jest sprzeczna z szóstą dyrektywą?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatków od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

2. a) Czy dyrektywę należy interpretować w ten sposób, że dokonywana zgodnie z art. 3 dyrektywy notyfikacja właściwemu organowi władzy publicznej może nastąpić dopiero po zakończeniu procedury konsultacji?

b) W przypadku udzielenia na pytanie zawarte w pkt a) odpowiedzi twierdzącej, czy przed dokonaniem notyfikacji muszą zostać zakończone zarówno negocjacje w zakresie uniknięcia lub ograniczenia zwolnień grupowych, jak i negocjacje w zakresie złagodzenia ich konsekwencji?

(¹) Dz.U. L 225, str. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Berlin w dniu 28 lutego 2006 r. — Annette Radke przeciwko Achterberg Sernice GmbH & Co KG

(Sprawa C-115/06)

(2006/C 131/52)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Annette Radke

Strona pozwana: Achterberg Sernice GmbH & Co KG

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy dyrektywę Rady 98/59/WE (¹) z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych należy interpretować w ten sposób, że procedura konsultacji w rozumieniu art. 2 dyrektywy zostaje zakończona już z chwilą nieudanego zakończenia bezpośrednich negocjacji między pracodawcą a przedstawicielami pracowników, czy też w przypadku zwrócenia się przez pracodawcę lub przedstawicieli pracowników do przewidzianego przez prawo krajowe zakładowego organu pojednawczego, muszą zostać zakończone negocjacje przed tym organem?

b) W przypadku dopuszczenia tej drugiej możliwości, czy dyrektywa wymaga, aby dokonaniem wypowiedzeń zostały zakończone negocjacje przed organem pojednawczym zarówno w kwestii możliwości uniknięcia lub ograniczenia zwolnień grupowych, jak i w kwestii możliwości złagodzenia ich konsekwencji poprzez wykorzystanie towarzyszących im środków socjalnych?

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-119/06)

(2006/C 131/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciel: pełnomocnik X. Lewis, adwokat M. Mollica]

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy dyrektywy Rady 92/50/EWG (¹) z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, a w szczególności art. 11, art. 15 i art. 17 tej dyrektywy, ze względu na fakt, że region Toskania i Aziende Sanitarie (zakłady opieki zdrowotnej) tego regionu zawarły w dniu 11 października 1999 r. z Confederazione delle Misericordie d'Italia, ANPAS — comitato regionale toscano oraz CRI — sezione toscana, regionalne porozumienie ramowe o rozwoju transportu medycznego, że w protokole porozumienia z dnia 28 marca 2003 r. rzezone porozumienie ramowe zostało przedłużone, a w kwietniu 2004 r. zawarte zostało, na podstawie uchwały regionalnej nr 379 z dnia 19 kwietnia 2004 r., nowe regionalne porozumienie ramowe, które podtrzymując związki ze wspomnianymi stowarzyszeniami powierzyło im zarządzanie omawianymi usługami w okresie od stycznia 2004 r. do grudnia 2008 r.

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.